

עמ"ת 25657/07/22 - מדינת ישראל נגד וג'יד נפאע

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 25657-07-22 נ' (עציר)

בפני כבוד השופטת אילת דגן

עוררת מדינת ישראל

נגד-

משיב וג'יד נפאע (עציר)

פסק דין

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' הש' יניב הלר) מיום 12/7/22 בתיק מ"ת 17521-06-22 לפיה הוסב מעצרו של המשיב למעצר באיזוק אלקטרוני בנצרת בבית אחותו ובעלה ובפיקוח חמישה מפקחים בני משפחה.

עד מתן החלטה בערר עוכב הביצוע של החלטת בית משפט קמא.

2. השתלשלות העניינים הינה כדלקמן: ביום 9/6/22 הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירות של החזקת נשק שלא כדין וחלק של נשק או תחמושת. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

במקביל הוגש כתב אישום גם נגד בת זוגו (דאז) של המשיב בגין עבירות נשק והוגשה בקשה להותירה במעצר בית לילי בבית הוריה בתוספת הפקדה כספית עד לתום ההליכים נגדה.

על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיב, הוא החזיק באקדח ומחסנית תואמת וכן ב-49 כדורים חיים תואמים בקוטר 9 מ"מ. הוא החזיק את הנשק במשך שלוש שנים והסליק אותו בתוך ארון האמבטיה של חדר השינה בביתו.

3. במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים הורה בית המשפט בהחלטתו מיום 9/6/2 על קבלת תסקיר מעצר והמשך דיון בבקשה ביום 10/7/22.

לטענת העוררת, מהתסקיר שהתקבל עולה כי המשיב מסר שהיה קורבן לעבירות של סחיטה. המשיב, בן 44, שיתף כי פיתח תלות בסמים מסוג קנביס. השירות התרשם כי מעשי המשיב מושא כתב האישום מושפעים מאפיו הבלתי גָּשִׁיל בעטיו נוטה למעשים רגשניים ואימפולסיביים, כי הוא מבולבל, לא ממוקד, תלתי, בעל מאפייני אישיות של גיל ההתבגרות ומתקשה בקבלת החלטות והתמודדות עם מצבים מורכבים.

כן התרשם השירות כי המשיב אינו מפנים ערכים פליליים אך אינו מוֹנֵעַ מתוך רצון לפגיעה באחר.

שירות המבחן העריך כי רמת המסוכנות בינונית והמפקחים ראויים למלאכת הפיקוח. בהינתן כך ונוכח ריחוק החלופה מסביבת מגוריו, הומלץ לשחררו בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית. שירות המבחן אף ציין אינו רואה צורך להמליץ על תוספת של איזוק אלקטרוני.

4. ביום 10/7/22 התקיים דיון בהליך המעצר במסגרתו נחקרו המפקחים המוצעים ונמצאו על ידי בית המשפט ראויים למלאכת הפיקוח. חרף המלצת שירות המבחן להסתפק במעצר בית, החליט בית המשפט על מעצר באיזוק (בכפוף לבדיקת היתכנות) תוך שקבע שחרף העובדה שהמשיב עשה שימוש בנשק (לשם ניסוי כלים) וחרף העובדה שהנשק הוחזק במשך שלוש שנים וחרף העובדה שפיתח תלות בסמים, בכוחה של החלופה לאיין את המסוכנות. הדיון נדחה ליום 12/7/22 לשם קבלת חוות הדעת לעניין היתכנות האיזוק. זו טרם התקבלה עד 12/7/22 ברם בית המשפט הורה על מעצר באיזוק מיד עם קבלת חוות הדעת ובכפוף להיתכנות וקיום התנאים.

על החלטה זו הוגש הערר.

5. העוררת טוענת כי שגה בית המשפט בהחלטתו שכן אין לתת אמון במשיב ואין להמעיט במסוכנותו. עבירות נשק מוגדרות כעבירות ביטחון, זאת בשל הסיכון שהנשק מייצר לכלל הציבור. עבירות אלו יוצרות מסוכנות סטטוטורית ובענייננו מתחזקת המסוכנות נוכח החזקת תחמושת בנוסף לנשק. הפסיקה קבעה כי בעבירות בנשק, דין הנאשמים להיעצר עד תום ההליכים ורק בנסיבות חריגות כבדות משקל ניתן להצדיק חריגה מהכלל. בענייננו לא קיימים טעמים מיוחדים לסטייה מהכלל.

6. לטענתה, טעה בית משפט קמא עת נתן משקל בכורה להמלצת שירות המבחן ולעובדה כי בענייננו התגלו המפקחים כמפקחים ראויים לפיקוח.

7. לטענת העוררת מאפייני אישיותו של המשיב ותלותו בסם לא מתיישבים עם הערכת מסוכנות כבינונית כפי שהעריך שירות המבחן. קלות הדעת בניסוי הכלים מחלונו בשכונת מגורים מעידה על מסוכנות גבוהה. התרשמות טובה ממפקחים אינה יכולה להוות תחליף לדרישת האמון שניתן לתת במשיב עצמו. נוכח השימוש בסמים, יהיו המפקחים הנורמטיביים ככל שיהיו, אין להם את היכולת המקצועית להידרש ולהתמודד עם אדם בעל מורכבות כשל המשיב, ולכן, אין בכוח החלופה שנקבעה כדי לאיין את המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

8. המשיב סומך ידיו על החלטת בית משפט קמא על נימוקיה.

9. לטענתו הסוגיה שבמחלוקת היא שאלת המסוכנות.

המשיב מפנה לפסיקה של בתי משפט מחוזיים ובית המשפט העליון בהם בתי המשפט סברו שחרף העבירה החמורה, חלופה טובה וראויה עשויה להספיק לשם איין המסוכנות והיא בהחלט אפשרית בנסיבות המתאימות.

10. בית משפט דן בעניין השחרור לא מיהר לשחרר את המשיב, ללא שקיבל תסקיר, ללא שבחן חלופה, וללא ששמע חמישה ערבים אשר אושרו תחילה על ידי ב"כ העוררת, ואז נבחנו בשירות המבחן עצמו, וההתרשמות הסופית היתה לבימ"ש קמא. מדובר בחמישה ערבים בוגרים, נעדרי עבר פלילי שגרים בנצרת. בית המשפט אף החמיר עם המלצת שירות המבחן עת הורה על איזוק אלקטרוני ועיבה את החלופה בערבויות בגובה של 10,000 ₪ לכל מפקח, והפקדה בסך מזומן של 5,000 ₪ בקופת בית המשפט. כל אלה בוצעו עד מועד הדיון בערר.

מיקום החלופה מרוחק מביתו שם בוצעה העבירה (כפר זמר) כ- 65 ק"מ.

11. שירות המבחן מסר תסקיר מפורט, לאחר שבחן את המשיב, שמע אותו, בדק את נפשו, והחליט שהוא נמצא במסוכנות בינונית.
12. המשיב נעדר עבר פלילי, הודה בכל הזדמנות, שיתף פעולה עם שירות המבחן, הציב חלופה מצוינת, ולא משתמש בסמים קשים אלא בסמים קלים (קנביס). הימצאותו של המשיב במסגרת החלופה המוצעת, אף תסייע לגמילתו מכל סוג של סם, שעה שהמפקחים ישמרו עליו, וימנעו ממנו פגיעה עצמית ופגיעה בציבור.
13. המשיב קיבל אחריות, הודה בכל הזדמנות, הן בהליכי החיפוש ועד לחקירתו בבית המשפט. קבוע לו דיון בתיק העיקרי ביום 18.7.22 למתן תשובה לכתב אישום וכוונתו להודות. ההכרה באחריות מהווה גורם המפחית מהמסוכנות.
14. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בתיק החקירה ובהחלטת בית משפט קמא, דין הערר להידחות.
15. יצוין תחילה כי במועד הדיון בערר בפני עדכנה ב"כ העוררת כי התקבלת חוות דעת לגבי האיזוק שאישרה אותו בכפוף להמצאת אישור בזק לקו נקי וטופס יפוי כוח בדבר קו בזק של בעל הקו, הצהרת המשיב שלא מחובר לגופו קוצב לב והצהרה שלא יכנס כלל לחדר ממ"ד משום שאין שם קליטה. עד מועד הדיון בפניי, כל ההתניות, ההצהרות וההתחייבויות קוימו.
16. אין חולק כי בעניינו של המשיב קיימות ראיות לכאורה והדיון נסב כאן על סוגיית המסוכנות בלבד.
- אכן במקרים של עבירות נשק קובעת בפסיקה כי הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים בשל המסוכנות האניהרנטית והסטוטוטורית ובמיוחד שעה שמכירות והחזקת נשק הפכו למכת מדינה הפוגעת קשות בציבור ושלומם ומצריכה מלחמת חורמה בתופעה. עם זאת, יש תמיד לבחון כל מקרה לגופו כדי לקבוע אם מתקיימים חריגים המצדיקים סטייה מהכלל. ובעניינו, נראה שהנסיבות נכללות בחריגים המצדיקים חלופה שיש בה לאיין את המסוכנות.
- עניינו לא נוגע לסחר בנשק או קשירת קשר לביצוע פשע או ניסיון לפגיעה בביטחון המדינה או שימוש בו במשך כל זמן החזקתו בן שלוש השנים (למעט ניסוי כלים לבחינת היותו שמיש) בו עוסקת הפסיקה הענפה.
17. בית משפט קמא קיים שלושה דיונים בעניינו של המשיב. בהחלטתו מיום 10/7/2 התייחס לנסיבות הספציפיות המצדיקות סטייה מן הכלל של מעצר עד תום ההליכים. כך, מדובר באדם נעדר עבר פלילי, הוא בן 44 ואין לו כל הסתבכות עד ביצוע העבירה מושא הערר, משפחתו נורמטיבית, תסקיר שרות המבחן היה חיובי והמליץ על חלופה אפילו בלא איזוק תוך שהתרשם מהמפקחים לטובה באופן חריג. גם בית המשפט התרשם מחמשת המפקחים שנחקרו ארוכות וחיווה דעתו שמדובר במפקחים מצוינים (לא פחות). רוב המפקחים פנויים להשגחה וכולם עושים רושם של כאלה שמבינים היטב את תפקידם כמפקחים.

כפי שהבהיר בית המשפט קמא, התסקיר של שרות המבחן מפורט ומתייחס לרקע של המשיב לרבות מצוקה בה הוא חש במהלך המעצר מאחורי סורג בריח בשים לב לכך שזו לו ההסתבכות הראשונה בחיים. התסקיר

מבהיר כי המשיב השתמש בסמים (ניתן להבין שמדובר במה שמכונה סמים קלים) כתוצאה ממצוקה אישית הקשורה לגירושיו מאשתו. ברקע הדברים, ישנה, לטענת המשיב, פרשה של סחיטה על ידי תושב הרשות הפלסטינית, מצוקה ופחד על רקע זה והחזקת הנשק לצרכי "הגנה עצמית".

שרות המבחן העריך את הסיכון הנשקף מן המשיב ברמה בינונית. ודוק: בדרך כלל, שעה שעסקין בעבירות נשק שרות המבחן אינו ממחר לקבוע שהסיכון הוא "ברמה בינונית" בלבד.

18. בית המשפט נתן דעתו על משך הזמן שבו החזיק המשיב בנשק ועל חזקת המסוכנות ברם אל מול אלה איזן נכונה את העמיד לנגד עיניו את הנסיבות המיוחדות בהן העובדה שהמשיב שוהה כבר 40 יום במעצר, ומציג מפקחים מצוינים שיכולים לאיין את המסוכנות ומקום פיקוח מרוחק ממקום ביצוע העבירה.

19. חרף ההמלצה להסתפק במעצר בית מצא בית המשפט להדק את החלופה ולהפכה למעצר באיזוק.

20. גם בדיון בפניי הודה המשיב בביצוע המיוחס לו, לקח אחריות והביע צער על ביצוע העבירה. גם בכך יש להקחות מהמסוכנות.

21. סבורני כי אכן בעניינו של המשיב חלים החריגים המצדיקים את החלופה. בית המשפט איזן נכונה את מלוא השיקולים ולא מצאתי כי נפל פגם בהחלטתו.

22. לפיכך אני מורה על דחיית הערר. תיק החקירה מוחזר למזכירות והעוררת תוכל לקבלו שם.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.